

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Derde kamer)
11 juli 1997

Zaak T-16/97

B. Chauvin
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Arrest van het Gerecht – Verzoek om herindeling in rang –
Exceptie van niet-ontvankelijkheid – Nieuw en wezenlijk feit –
Ontvankelijkheid”

Volledige Franse tekst II - 681

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van
18 juni 1996 houdende afwijzing van verzoekers verzoek om
herziening van zijn indeling in rang.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van de beschikking

Bij besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 13 februari 1995 wordt
verzoeker per 1 februari 1995 aangesteld als ambtenaar op proef in een ambt van
administrateur. Hij wordt voorlopig ingedeeld in de rang A 7, salaristrap 1.

Hij wordt tewerkgesteld bij het directoraat-generaal Landbouw (DG VI), directoraat „Internationale landbouwzaken”, eenheid „Europa met uitzondering van de EVA; Middellandse-Zeegebied; ACS-staten; nieuwe onafhankelijke staten”.

Bij besluit van 31 augustus 1995 deelt het tot aanstelling bevoegd gezag verzoeker definitief in de rang A 7, salaristrap 3, in. Verzoeker bevestigt de ontvangst van dit besluit op 25 september 1995.

Bij besluit van 29 maart 1996 stelt het tot aanstelling bevoegd gezag verzoeker per 1 november 1995 in vaste dienst aan in zijn ambt.

Op 5 oktober 1995 wijst het Gerecht zijn arrest in de zaak Alexopoulou/Commissie (T-17/95, JurAmbt. blz. II-683; arrest Alexopoulou).

Bij besluit van 7 februari 1996, dat wordt gepubliceerd in de *Mededelingen van de administratie* van 27 maart 1996, wijzigt de Commissie haar besluit van 1 september 1983 inzake de criteria voor de indeling in rang en salaristrap bij aanwerving. Na deze wijziging luidt artikel 2, eerste alinea, van laatstgenoemd besluit als volgt:

„Het tot aanstelling bevoegd gezag stelt een ambtenaar op proef aan in de aanvangsrank van de loopbaan waarvoor hij is aangeworven.

Bij wijze van uitzondering kan het tot aanstelling bevoegde gezag besluiten de ambtenaar op proef in een hogere rang van de loopbaan in te delen, wanneer het dienstbelang de aanwerving vereist van een bijzonder gekwalificeerd ambtenaar of wanneer de aangeworven ambtenaar over buitengewone kwalificaties beschikt.”

Op 21 februari 1996 dient verzoeker bij het tot aanstelling bevoegd gezag een verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (Statuut) in. Daarin verzoekt hij, dat zijn indeling in rang met inachtneming van de in het arrest Alexopoulou geformuleerde indelingscriteria zou worden herzien. Hij vraagt om ten minste in de rang A 6 te worden ingedeeld.

Bij besluit van 18 juni 1996 (bestreden besluit) wijst de Commissie dit verzoek af op grond dat het meer dan drie maanden na het aanvankelijke indelingsbesluit was ingediend.

Op 24 juni 1996 dient verzoeker een klacht in tegen het bestreden besluit. In die klacht preciseert hij: „Met mijn verzoek kwam ik niet op tegen een ‘voor mij bezwarend besluit’ in de zin van [artikel 90, lid 2,] van het Statuut, daar het besluit inzake mijn indeling bij aanwerving overeenkomstig de destijds geldende indelingscriteria was genomen. Ik verzocht het tot aanstelling bevoegd gezag, mijn indeling bij aanwerving te onderzoeken op basis van de artikelen 31, lid 2, en 90, lid 1, van het Statuut en daarbij rekening te houden met het [arrest Alexopoulou] waarbij de ten tijde van mijn aanwerving toegepaste indelingscriteria ongeldig zijn verklaard, en met het beginsel van gelijke behandeling.”

Daar de Commissie niet heeft gereageerd op de klacht, is deze derhalve stilzwijgend afgewezen op 24 oktober 1996.

De ontvankelijkheid

De bij de artikelen 90 en 91 van het Statuut vastgestelde termijnen voor het indienen van een klacht en het instellen van een beroep zijn van openbare orde en kunnen niet naar believen van partijen en van de rechter worden ingeroepen, aangezien zij zijn ingesteld om de duidelijkheid en de zekerheid van de juridische situaties te waarborgen. Eventuele uitzonderingen op of afwijkingen van deze termijnen moeten restrictief worden uitgelegd (r.o. 32).

Referentie: Hof 23 januari 1997, Coen, C-246/95, Jurispr. blz. I-403, r.o. 21; Gerecht 15 december 1995, Progoulis/Commissie, T-131/95, JurAmbt. blz. II-907, r.o. 36; Gerecht 23 april 1996, Mancini/Commissie, T-113/95, JurAmbt. blz. II-543, r.o. 20

In het onderhavige geval heeft verzoeker niet binnen de in artikel 90, lid 2, van het Statuut bepaalde termijn van drie maanden een klacht ingediend tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 31 augustus 1995 over zijn indeling bij aanwerving. Bijgevolg is verzoekers indeling in rang definitief geworden vanaf het verstrijken van de klachttermijn, te weten vanaf 25 december 1995, daar hij op 25 september 1995 de ontvangst van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag had bevestigd (r.o. 33).

Een ambtenaar kan de voorwaarden van zijn aanvankelijke aanstelling niet betwisten nadat deze definitief is geworden (r.o. 34).

Referentie: Hof 1 december 1983, Blomefield/Commissie, 190/82, Jurispr. blz. 3981, r.o. 10; Progoulis/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 38

Verzoekers verzoek van 21 februari 1996 is er juist op gericht, de voorwaarden van zijn aanvankelijke aanstelling, met name zijn indeling in rang, te betwisten (r.o. 35).

Zelfs al zou het verzoek van 21 februari 1996 restrictief moeten worden uitgelegd, in die zin dat er enkel een beoordeling van zijn kwalificaties met het oog op een eventuele toepassing van artikel 31, lid 2, van het Statuut mee wordt beoogd, dan nog is het van dien aard, dat het het definitief geworden besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 31 augustus 1995 indirect in het geding kan brengen (r.o. 36).

Artikel 90, lid 1, van het Statuut bepaalt weliswaar, dat iedere ambtenaar bij het tot aanstelling bevoegd gezag een verzoek kan indienen om jegens hem een besluit te nemen, doch de ambtenaar mag van deze bevoegdheid geen gebruik maken om de in de artikelen 90 en 91 vastgestelde klacht- en beroepstermijnen te ontduiken door bij wege van een verzoek indirect de wettigheid van een eerder, niet binnen de gestelde termijn bestreden besluit te betwisten. Alleen wezenlijke nieuwe feiten kunnen een verzoek om herziening van een dergelijk besluit rechtvaardigen (r.o. 37).

Referentie: Hof 15 mei 1985, Esly/Commissie, 127/84, Jurispr. blz. 1437, r.o. 10; Hof 14 juni 1988, Muysers en Tulp/Rekenkamer, 161/87, Jurispr. blz. 3037, r.o. 11

Op dit punt aangekomen, dient derhalve te worden onderzocht, of het arrest Alexopoulou of het besluit van 7 februari 1996 een nieuw en wezenlijk feit kunnen vormen op grond waarvan na het verstrijken van de klachttermijn een verzoek om herindeling kan worden ingediend (r.o. 38).

De rechtsgevolgen van een arrest houdende nietigverklaring van een handeling, strekken zich, behalve tot de partijen, slechts uit tot degenen die rechtstreeks bij de nietig verklaarde handeling zijn betrokken, en een arrest kan ten aanzien van deze laatsten geen nieuw feit vormen (r.o. 43).

Referentie: Hof 17 juni 1965, Müller/Raad van de EEG, EGKS en EGA, 43/64, Jurispr. blz. 482, 498; Hof 15 december 1966, Mosthaf/Commissie van de EGKS, 34/65, Jurispr. blz. 750, 764; Hof 8 maart 1988, Brown/Hof van Justitie, 125/87, Jurispr. blz. 1619, r.o. 13; Progoulis/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 41

In het onderhavige geval stelt verzoeker niet, dat hij rechtstreeks is geraakt door de bij het arrest Alexopoulou nietig verklaarde handeling. Dit arrest kan derhalve niet worden aangemerkt als een wezenlijk nieuw feit dat voor verzoeker de klachttermijn opnieuw doet ingaan (r.o. 44).

Bovendien heeft het Hof in het kader van een beroep tot herziening van een van zijn arresten geoordeeld, dat een intussen door het Gerecht gewezen arrest waarin een juridische beoordeling voorkomt van feiten die als nieuw zouden kunnen worden aangemerkt, in geen geval op zichzelf een nieuw feit kan vormen. Bijgevolg kan de in het arrest Alexopoulou vervatte beoordeling van de wettigheid van het besluit van 1 september 1983 niet als een nieuw feit worden aangemerkt. Niets belette de ambtenaren hun indeling in rang reeds op het ogenblik van hun aanwerving te betwisten door te stellen dat de bepalingen waarop het indelingsbesluit was gebaseerd, onwettig waren (r.o. 45).

Referentie: Hof 19 maart 1991, Ferrandi/Commissie, C-403/85 rev., Jurispr. blz. I-1215, r.o. 13

Het besluit van 7 februari 1996 houdende wijziging van het algemene besluit van 1 september 1983 kan naar zijn aard en juridische draagwijdte evenmin een nieuw feit opleveren. Dat besluit had tot doel noch tot gevolg, dat administratieve handelingen die voor zijn inwerkingtreding definitief zijn geworden, weer in het geding worden gebracht (r.o. 46).

Referentie: Hof 21 februari 1974, Schots-Kortner e.a./Raad, Commissie en Parlement, 15/73-33/73, 52/73, 53/73, 57/73-109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73, 135/73-137/73, Jurispr. blz. 177, r.o. 39; Brown/Hof van Justitie, reeds aangehaald, r.o. 14

Daar verzoeker geen nieuwe feiten heeft aangevoerd op grond waarvan de termijnen van de artikelen 90 en 91 van het Statuut opnieuw kunnen ingaan, kan hij niet meer opkomen tegen het op 25 december 1995 definitief geworden besluit van 31 augustus 1995 houdende vaststelling van zijn indeling in rang (r.o. 53).

Dictum:

Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.